

LA NENA I LA FORMIGA

Hi havia una vegada una noia que es deia Marina. Era una nena molt feliç però un dia es va mudar a una casa, que per fora era bonica pero per dins donava molta por. La nena va entrar a la seva habitació i no hi havia res, ni mobles, ni finestres, la porta feia un soroll que donava por i a la Marina no li agradava.

Va arribar la nit i la nena va haver de dormir al terra amb un sac de dormir. Quan estava a punt d'adormir-se va escoltar uns sorolls a la cuina, es va aixecar ràpidament, va baixar les escales corrents, va mirar a l'habitació dels pares però els dos estaven adormits, i va mirar a la cuina... Hi havia... un petit ratolí!

La nena al veure al ratolí ja no tenia por, però es va adonar que a la paret hi havia com un porta estranya. Havies de mirar bé la porta per intuir que ho era, perquè sinó passava desapercebuda. La va intentar obrir però no va poder. Seguidament, es va enrecordar que a la cuina hi havia un calaix amb moltes claus, va mirar i hi havia una clau també molt estranya que tenia el mateix símbol que la porta. Va agafar la clau, va obrir la porta i al passar...

A les 8h va sonar l'alarma del rellotge i els pares van llevar-se. Quan la mare anava a despertar a la Marina va veure que no estava a la seva habitació i espantada va baixar ràpidament les escales i li va dir al pare. Van sortir a preguntar als veïns si algú l'havia vist, però res. Estaven molt preocupats i ja no sabien que més fer...

Va arribar la nit i els pares desesperats, tristos i angoixats pensant on podria estar la seva filla van fer com un cartell de "ES BUSCA" i varen posar una foto de la Marina.

Van anar penjant els cartells per tot el barri amb l'esperança que si algú la veia els pogués avisar.

La Marina també estava molt espantada i es sentia perduda perquè no sabia que fer. Al passar l'estranya porta de la cuina s'havia fet petita, tan petita com la mida d'una formiga!

De sobte va escoltar uns sorolls, era una altra formiga, que al veure-la allà sola volia ser la seva amiga. La Marina li va explicar el que li havia passat i la seva nova amiga es va quedar molt sorpresa. No era a la primera formiga que li passava això, li va dir, ja havien passat d'altres i amb sort havien pogut tornar al seu tamany original, l'únic que necessitaven era trobar a l'ós formiguer.

La Marina va pensar que l'ós formiguer se les menjaria i així li va manifestar a la seva amiga. És cert, hi ha la possibilitat que ens mengi, però només qui demostrï ser valenta i arriscar-se a demanar-li aconseguirà allò que vol.

Les dues formigues van marxar en busca de l'ós formiguer i en trobar-lo van començar a tremolar de por. Era molt gran i feia molt de respecte. Però la Marina ho havia de fer, li havia de demanar. Va respirar profundament i va començar a cridar:

- Ós formiguer!!!

L'ós va escoltar-la i rellepant-se els bigotis va anar cap a elles, podia ser el seu dinar, va pensar.

- Ós formiguer, visc en aquesta casa des d'ahir i al travessar una porta m'he fet petita. La meva amiga formiga m'ha dit que tu pots tornar-me al meu tamany, que podries ajudar-me?

- Sí, jo t'ajudaré però et posaré una condició. Ja que has descobert aquesta porta i veig que t'has fet amiga de la formiga hauràs de venir-la a veure i

ajudar-la sempre que ella ho necessiti. Com ella ha fet amb tu avui. Però mai podràs explicar-li a ningú la màgia que té la porta de la cuina. Serà un secret.

- D'acord! Moltíssimes gràcies. - va dir la Marina.
- Ara, hauràs de tancar els ulls i respirar fons tres cops. Notaràs pessigolles, és perquè t'estaràs fent gran, però no obris els ulls fins que les deixis de sentir.

I així va ser, la Marina va obrir els ulls quan va deixar de sentir pessigolles i va tornar-se a trobar a tamany humà i dins la seva cuina.

Va córrer a veure els seus pares que estaven tristos asseguts al sofà i van saltar d'emoció al veure-la. Es van abraçar i la Marina va haver d'escoltar com els pares l'esbroncaven per haver marxat de la casa, els hi havia dit que havia passat per a la casa durant la nit i havia marxat a la casa antiga. No va explicar el secret.

Cada dimecres i divendres la Marina s'amagava per agafar la clau de la porta secreta i anar a visitar a la seva amiga formiga. Passaven una estona juntes i s'explicaven les aventures viscudes. Després, marxaven a veure l'ós formiguer que la tornava a fer gran. I així van passar les setmanes i els anys.

La Marina estava encantada amb la seva casa nova i molt feliç de tenir una amiga tan peculiar com la formiga.

